

Kuba: verkligheten som Trump inte kan ignorera

Kuba: verkligheten som Trump inte kan ignorera

I torsdags meddelade den kubanska regeringen att samtal pågår mellan öns myndigheter och Trump-administrationen, ?inriktade på att genom dialog finna lösningar på de bilaterala meningsskiljaktigheter som finns mellan våra två nationer?. Redan på måndagen tillkännagav president Donald Trump att han ?skulle kunna göra vad han ville med ön? ? ord från en desperat politiker i behov av att slå till med någon propagandamässig kupp.

Bakgrunden till Trumps uttalanden är det pågående kriget mot Iran, som går mycket dåligt för USA och Israel och som möter starkt motstånd, även inom Trumps egen politiska bas ? MAGA-rörelsen. För närvarande lyckas USA inte få stöd från tredjeländer för att öppna oljetrafiken genom den iranskstyrda Ormuzsundet. Dessutom står USA och dess beroende Israel varje dag inför allt större logistiska problem när det gäller att skaffa missiler för att upprätthålla kriget. Samtidigt hopar sig olika militära, energimässiga och finansiella rapporter som tyder på att ?Bibi? Netanyahus och Donald Trumps äventyr i Iran är på väg att bli ett spektakulärt nederlag.

Detta pågående nederlag, i kombination med den komplexa inhemska situationen, äventyrar allvarligt Trumps politiska framtid, som står inför en tuff kamp om kontrollen över senaten och representanthuset den 3 november och en mer än osäker andra mandatperiod, varför presidenten just nu är i desperat behov av propagandamässiga framgångar.

Det andra elementet i den aktuella situationen som inte kan ignoreras är den desperata situation som det innebär för det kubanska folket att det nu har gått tre månader utan att olja från utlandet har kommit in i landet på grund av den folkmordsliknande energiblockaden som Trump har infört. Även om Kuba genererar en stor del av sin energi från lokal olja och gas, samt från en snabbt växande solenergiindustri, är sanningen att detta inte räcker för att stabilisera det nationella elsystemet, med påföljande strömavbrott och restriktiva åtgärder för transport, uppskjutande av tiotusentals operationer och andra begränsningar av grundläggande tjänster. Trump har gjort livet till ett helvete för 11 miljoner kubaner, och det faktum att folket inte har gjort uppror mot sina ledare är ett bevis på deras förståelse för situationen.

På ett till synes märkligt sätt var de första som motsatte sig tillkännagivandet av samtalen mellan Havanna och Washington de delar av maffian i Miami som historiskt sett mottagit medel från USAID, såsom den så kallade Asamblea de la Resistencia Cubana (ARC), ledd av terroristen Orlando Gutiérrez-Boronat. Men till dem har också anslutit sig de antikubanska kongressledamöterna i USA, som ser dessa samtal som ett erkännande av den kubanska regeringen som de hela livet har svurit att störta. Hur ska man rättfärdiga hela karriärer som byggts på retoriken om ett folk som är underkastat en fruktansvärd diktatur som det måste befrias från, samtidigt som den federala regeringen själv sätter sig ner med den och erkänner dess legitimitet?

Faktum är att de stora politiska förlorarna i dessa samtal är de sektorer som är beroende av federala medel för ?regimskiftet? i Kuba, liksom de delar av den kubanska oligarkin som fortfarande drömmer om att återvända till ön och återfå de egendomar som exproprierades av revolutionen, eftersom det återstår att se om det kubanska folket kommer att gå med på att återlämna dem: Det är

inte en fråga om att ?ta till vapen?, utan om att ?ändra lagar? genom folkomröstningar, val och så vidare. Den retorik som Miami i årtionden har fört om ?Castros diktatur? är en uppenbar lögn.

Genom att sätta sig vid förhandlingsbordet med den kubanska regeringen erkänner USA verkligheten i ett helt institutionellt system som är djupt rotat i den kubanska nationens funktion. Och visst handlar det om ett system som försvaras med vapen, även i händerna på en armé, en polis och miliser som kontrolleras institutionellt. Syftet med blockaden mot Kuba är inget annat än att undergräva detta institutionella system, som inte tillhör en familj utan ett helt folk.

Efter tillkännagivandet av samtalen med USA meddelade den kubanska regeringen en rad ?åtgärder för att underlätta deltagandet av utlandsboende kubaner i den nationella ekonomin?.

Med de nya bestämmelserna kommer kubaner bosatta utomlands att kunna gå samman med privata företag och kooperativ inom ramen för lagen om utländska investeringar; vara delägare eller ägare av privata företag på ön; ha tillgång till krediter och det finansiella systemet i kubanska pesos och utländsk valuta enligt vad som föreskrivs i lagen; handla med kryptovalutor samt skapa investeringsfonder och projekt för internationellt samarbete.

Det bör sägas att den kubanska diasporan omfattar många miljoner människor, inte bara i USA utan även i andra länder. Bland dem som gynnas av dessa åtgärder finns en majoritet av kubaner utomlands som inte är magnater och som skulle vilja starta affärsverksamhet på ön, precis som många har försökt göra trots blockaden. De kubanska myndigheterna har diskuterat denna typ av frågor med diasporan i årtionden. Det finns också mycket små men mycket mäktiga sektorer som har lyckats etablera sig, till exempel inom den finansiella sektorn i USA. Kommer dessa sektorer att vara villiga att återvända till Kuba, men inte för att med våld ta tillbaka det de en gång förlorade, utan för att betala skatt och integreras i landets institutioner?

USA införde aldrig blockaden mot Kuba för att landet var socialistiskt. Faktum är att den kubanska revolutionens socialistiska karaktär förklarades efter, inte före, införandet av den amerikanska blockaden. Fram till dess hade Kuba inte genomfört några socialistiska reformer. Jordbruksreformen är inte en socialistisk åtgärd, utan en elementär åtgärd för social rättvisa inom den borgerliga liberala revolutionen, som i våra länder förbjöds på grund av en kolonialistisk och förvriden syn på liberalismen.

Kuba sattes på USA:s svarta lista för att ha genomfört det Moncada-program som Fidel Castro tillkännagav 1953. Detta program, som lanserade en rad sociala, ekonomiska och politiska åtgärder, syftade till att lyfta ett land som var nedtryckt av USA:s neokoloniala påtvingande och av en djupt korrupt politisk och ekonomisk elit. Uppenbarligen fanns det saker i det programmet som inte föll USA i smaken, särskilt de som hade att göra med ekonomiska och sociala rättigheter, kontrollen över nationella resurser och även den latinamerikanska agendan.

Retoriken om kalla kriget som utlösande faktor för Washingtons antikubanska politik är bara en tunn täckmantel för att dölja det faktum att det stora 'hotet' mot USA var inrättandet av en självständig regering med ideal om social rättvisa på Karibiens största ö.

Om ett sådant företag inte hade varit acceptabelt i Árbenz Guatemala eller i Gaitáns Colombia, skulle det än mindre vara det i Castros Kuba.

Därför var man tvungen att statuera ett 'exempel' med Kuba, införa en brutal blockad, förvandla landet till en skyttegrav och slutligen, om allt annat misslyckades, göra det som Trump försöker göra idag, men problemet för USA är att man måste acceptera det historiska faktumet att den stat som grundades på Moncada-programmet fortfarande står kvar. Om den staten inte fortfarande stod kvar skulle konsekvenserna för folken på båda sidor av Floridaströmmen ? och för Donald Trump själv ? vara otänkbara. Karibien tål inte ytterligare ett Haiti, det behöver fred, utveckling, en frontal kamp mot den organiserade brottsligheten och gränssäkerhet. Oavsett om Donald Trump vill det eller inte, så garanterar Kuba allt detta.

Trump kan säga vad han vill och framställa vad som helst som en stor seger, till och med en inbjudan att ta en mojito på översta våningen i Bacardi-byggnaden i Havanna, men han kan inte ignorera den verkligheten.

Magencio, Telegraf 260317 (ZT)

[Cuba: La realidad que Trump no puede ignorar](#)

BRYT BLOCKADEN AV KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Kuba utsätts nu för en belägring utan motstycke ? bristerna och behoven är enorma

Allt stöd till det kämpande Kuba!

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?. Alla pengar skickas oavkortat.

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72